

Súd: Okresný súd Ružomberok
Spisová značka: 3Cpr/19/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5919201669
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Krajčiová
ECLI: ECLI:SK:OSRK:2021:5919201669.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Ružomberok sudkyňou JUDr. Renátou Krajčiovou v spore žalobcu: L. Y., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. F. č. XXX, zast. splnomocneným zástupcom: Energeticko-Chemický odborový zväz, so sídlom Osadná 6, 831 03 Bratislava, IČO: 30843928, proti žalovanému: Stredoslovenská distribučná, a.s., so sídlom Pri Rajčianke 2927/8, 010 47 Žilina, IČO: 36442151, o určenie neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru, o náhradu mzdy takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu mzdy vo výške 25.848,10 eur brutto do troch dní od právoplatnosti výroku tohto rozsudku.

II. Súd zastavuje konanie v časti o zaplatenie náhrady mzdy vo výške 8.840,88 eur brutto.

III. V ostatnej časti súd žalobu zamietá.

IV. Súd priznáva žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 78,51 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku rozhodnutím vydaným súdnym úradníkom.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 10.10.2019 domáhal, aby súd určil, že okamžité skončenie pracovného pomeru žalobcu zo dňa 14.08.2019 je neplatné a aby súd zaviazal žalovaného nahraďiť náhradu mzdy. V doplnení žaloby zo dňa 13.12.2019 žalobca uviedol, že domáha sa uloženia povinnosti žalovanému nahraďiť mu náhradu mzdy vo výške priemerného zárobku žalobcu od 16.08.2019 po dobu 36 mesiacov. Žalobca poukázal, že výška náhrady mzdy sa určuje podľa ustanovenia § 79 ods. 1 a 2 Zákonníka práce v sume priemerného zárobku od dňa, kedy zamestnanec oznámil zamestnávateľovi, že trvá na ďalšom zamestnávaní až do času, keď mu zamestnávateľ umožní pokračovať v práci alebo ak súd rozhodne o skončení pracovného pomeru, najviac však za obdobie 36 mesiacov. Presné určenie priemerného zárobku pre pracovnoprávne účely, ktorý sa zisťuje podľa § 134 Zákonníka práce vychádza z listinných dôkazov, ktorými žalobca nedisponuje a ktoré má k dispozícii výlučne žalovaný. Z uvedeného dôvodu navrhol súdu vyžiadať jeho určenie a doloženie žalovaným. Žalobca sa odvolal na Uznesenie NS SR sp.zn. 2Cdo 270/2007, keď mal za to, že predmetné uznesenie nie je možné aplikovať v prípade určenia náhrady mzdy pri neplatnom skončení pracovného pomeru, pretože išlo rozhodnutie vo veci náhrady škody, čo sú v konečnom dôsledku dva odlišné pracovnoprávne nárokov, pri určení ich výšky sa aj podľa právnej úpravy postupuje odlišne. Zároveň ide o rozhodnutie prijaté v roku 2008, teda nie je možné ho aplikovať v prípade sporov s ochranou slabšej strany upravených najmä v Druhej hlave Civilného sporového poriadku. Žalobca uviedol, že doplnil petít žaloby na výzvu súdu s prihladením na špecifiká výpočtu náhrady mzdy pri neplatne skončenom

pracovnom pomere a na procesnú stránku, kedy ešte nie je rozhodnuté o neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru a nie je možné z objektívnych príčin určiť, kedy k nemu dôjde.

2. Okresný súd Ružomberok v tomto spore čiastočným rozsudkom č.k. 3Cpr/19/2019-188 zo dňa 23.10.2020 určil, že okamžité skončenie pracovného pomeru žalobcu zo dňa 14.08.2019 je neplatné a zároveň zamietol žiadosť žalovaného o rozhodnutie, že nemožno od žalovaného spravodlivo požadovať, aby žalobcu naďalej zamestnával.

3. Krajský súd v Žiline rozsudkom č.k. 9CoPr/1/2021-247 zo dňa 22.04.2021 čiastočný rozsudok okresného súdu potvrdil a rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu. Rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 31.05.2021.

4. V nadväznosti na uvedené žalobca vo svojom vyjadrení zo dňa 09.06.2021 uviedol, že na základe uznesenia tunajšieho súdu vo vyjadrení zo dňa 13.12.2019 na str. 3 doplnil dôkazy a okrem iného predložil súdu Potvrdenie o výške príjmu zo závislej činnosti a funkčných požitkov vystavené žalovaným na žalobcu dňa 7.8.2019, na ktorom sú vyčíslené údaje o priemernom hrubom mesačnom príjme žalobcu; na str. 4 navrhol súdu vyžiadať u žalovaného určenie a doloženie priemerného mesačného zárobku; v časti náhrady mzdy svoj petit doplnil a navrhol tak v bode II. v časti náhrady mzdy aby súd vydal rozsudok, ktorým uloží žalovanému povinnosť nahradiť žalobcovi náhradu mzdy vo výške priemerného zárobku žalobcu od 16.8.2019 po dobu 36 mesiacov a to do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. Vzhľadom na skutočnosť, že Potvrdenie o výške príjmu zo závislej činnosti a funkčných požitkov vystavené žalovaným pre žalobcu dňa 7.8.2019, ktoré žalobca doložil súdu nebolo zo strany žalovaného spochybnené, žalobca mal za to, že tento dôkaz tak nebol a ani nie je sporný. Je však na rozhodnutí súdu, či si napriek vyššie uvedenému, pre rozhodnutie vo veci nároku žalobcu na náhradu mzdy vyžiada od žalovaného určenie a doloženie priemerného mesačného zárobku, ktorý sa zisťuje podľa § 134 Zákonníka práce. Žalobca pre uvedenie petitu uplatneného nároku na náhradu mzdy konkrétnou peňažnou sumou, ako ho vyzval súd, tak vychádza z údajov žalovaného predložených súdu v časti priemerný hrubý mesačný príjem vo výške 1.505,- eur /čl. 39/.

5. Žalovanému bolo toto vyjadrenie žalobcu doručené, avšak žalovaný k nemu nezaujal žiadne stanovisko. Pokiaľ bol žalovaný súdom vyzvaný na predloženie určenia a doloženia priemerného mesačného zárobku, ktorý sa zisťuje podľa § 134 Zákonníka práce, žalovaný túto výzvu súdu splnil - predložil Potvrdenie zamestnávateľa o priemernom mesačnom zárobku žalobcu zo dňa 21.06.2021, v zmysle ktorého spoločnosť žalobca mal priemerný mesačný zárobok na pracovnoprávne účely vo výške 1259,42 eur, ktorý bol vypočítaný zo mzdy zúčtovanej zamestnancovi na výplatu v rozhodujúcom období apríl 2019 až jún 2019 podľa § 134 Zákonníka práce /čl. 267/.

6. Napokon k skutočnosti priemerného mesačného zárobku na pracovnoprávne účely bol predložený žalobcom doklad - Potvrdenie o zdaniteľných príjmoch fyzickej osoby - žalobcu zo závislej činnosti za rok 2019 vystavené žalovaným, kde bol uvedený priemerný mesačný zárobok žalobcu za rok 2019 na účely oslobodenia od dane vo výške 1.434,76 eur /čl. 274/.

7. Žalobca písomným podaním predloženým súdu na pojednávaní dňa 06.07.2021 vykonal zmenu petitu žaloby v časti uplatneného nároku na náhradu mzdy, keď zmenil sumu 54 180 eur /36 mesiacov x 1.505 eur/ na sumu 45 339,12 eur /36 mesiacov x 1.259,42 eur/. Uvedený procesný úkon žalobcu súd posúdil podľa jeho obsahu ako čiastočné späťvzatie uplatneného nároku na náhradu mzdy vo výške rozdielu uvedených súm 8.840,88 eur v zmysle § 124 ods. 1 CSP.

8. Žalovaný požiadal písomným podaním predloženým na pojednávaní dňa 06.07.2021 o primerané zníženie náhrady mzdy za čas presahujúci 12 mesiacov z dôvodu, že žalobca získal živnostenské oprávnenie podľa § 79 ods. 2 Zákonníka práce, konkrétne žiadal, aby súd znížil povinnosť žalovaného nahradiť mzdu od 16.08.2019 do 04.01.2021, t.j. na obdobie cca 17 mesiacov. Žalovaný považoval za nespravodlivé, aby bola poskytnutá náhrada mzdy aj za obdobie vykonávania podnikateľskej činnosti žalobcu. Žalovaný nemá zákonné oprávnenie žiadať sociálnu poisťovňu a daňový úrad o potvrdenie o príjme, aspoň predpokladanom, preto navrhol, aby súd požiadal o potvrdenie o žalobcovom príjme daňový úrad a sociálnu poisťovňu.

9. Poverená zamestnankyňa splnomocneného zástupcu žalobcu na pojednávaní konanom dňa 06.07.2021 uviedla, že nesúhlasí, aby súd postupoval v zmysle uvedenej žiadosti žalovaného, teda znižoval náhradu mzdy z dôvodu získania živnostenského oprávnenia žalobcu, teda získania oprávnenia na podnikateľskú činnosť a nesúhlasila ani s tým, aby súd zadovožoval potvrdenia zo sociálnej poisťovne a daňového úradu, ako žiadal žalovaný.

10. Poverený zamestnanec žalovaného na pojednávaní konanom dňa 06.07.2021 uviedol s úkonom späťvzatia žaloby v časti rozdielu pôvodne uplatňovanej sumy a teraz uplatňovanej sumy na základe písomného podania žalobcu zo dňa 06.07.2021 vyjadril súhlas, avšak uplatnenú sumu vo výške 45.339,12,- eur považoval za spornú, a to z titulu samotného spôsobu výpočtu, nakoľko tento výpočet nezodpovedá zákonnému ustanoveniu § 79 ods. 1 Zákonníka práce, konkrétne náhrada mzdy by mala byť vypočítaná za obdobie od 16.08.2019 najviac do doby rozhodnutia súdu. Zotrvával na tom, aby súd zohľadnil a akceptoval ich návrh na zníženie náhrady mzdy z titulu výkonu podnikateľskej činnosti žalobcu a aby v tomto smere požiadal daňový úrad a sociálnu poisťovňu o potvrdenie o príjme žalobcu, resp. o príjme predpokladanom pre účely výpočtu odvodov. Pokiaľ by súd priznal nárok na náhradu mzdy žalobcovi za obdobie od 04.01.2021 následne, považoval by to za nespravodlivé.

11. Súd dotazoval strany sporu ku skutočnosti výplatného termínu žalobcu u žalovaného, na čo poverený zamestnanec žalovaného uviedol, že výplatný termín je 16. deň nasledujúceho mesiaca, s čím strana žalobcu vyjadrila svoj súhlas. Uvedenú skutočnosť súd považoval za nespornú.

12. Žalobca na pojednávaní konanom dňa 06.07.2021 uviedol, že jediné, čo platí teraz je zdravotné poistenie, do sociálnej poisťovne bude platiť poistné až po daňovom priznaní za rok 2021.

13. Z hľadiska predmetu tohto sporu súd ustálil, že v tomto spore uplatňuje žalobca voči žalovanému nárok na určenie neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru zo dňa 14.08.2019, ako aj nárok na náhradu mzdy titulom neplatného skončenia pracovného pomeru vo výške 54.180,- eur brutto za obdobie od 16.08.2019 v rozsahu 36 mesiacov, v nadväznosti na čiastočné späťvzatie žaloby v časti uplatneného nároku na náhradu mzdy vo výške 45.339,12 eur brutto za obdobie od 16.08.2019 v rozsahu 36 mesiacov.

14. Podľa § 79 ods.1 Zákonníka práce, ak zamestnávateľ dal zamestnancovi neplatnú výpoveď alebo ak s ním neplatne skončil pracovný pomer okamžite alebo v skúšobnej dobe a ak zamestnanec oznámil zamestnávateľovi, že trvá na tom, aby ho naďalej zamestnával, jeho pracovný pomer sa nekončí, s výnimkou, ak súd rozhodne, že nemožno od zamestnávateľa spravodlivo požadovať, aby zamestnanca naďalej zamestnával. Zamestnávateľ je povinný zamestnancovi poskytnúť náhradu mzdy. Táto náhrada patrí zamestnancovi v sume jeho priemerného zárobku odo dňa, keď oznámil zamestnávateľovi, že trvá na ďalšom zamestnaní, až do času, keď mu zamestnávateľ umožní pokračovať v práci alebo ak súd rozhodne o skončení pracovného pomeru.

15. Podľa § 79 ods. 2 Zákonníka práce, ak celkový čas, za ktorý by sa mala zamestnancovi poskytnúť náhrada mzdy, presahuje 12 mesiacov, môže súd na žiadosť zamestnávateľa jeho povinnosť nahradiť mzdu za čas presahujúci 12 mesiacov primerane znížiť, prípadne náhradu mzdy za čas presahujúci 12 mesiacov zamestnancovi vôbec nepriznať. Náhrada mzdy môže byť priznaná najviac za čas 36 mesiacov.

16. Ustanovenie § 79 upravuje následky, ktoré vyvoláva právne relevantná skutočnosť, a to že skončenie pracovného pomeru zo strany zamestnávateľa bolo súdom vyhlásené za neplatné. Za predpokladu, že zamestnanec svoj nesúhlas so skončením pracovného pomeru výpoveďou, okamžitým skončením alebo skončením v skúšobnej dobe prejaví podaním žaloby o vyslovenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru v zákonnej dvojmesačnej lehote a zároveň oznámi zamestnávateľovi, že trvá na svojom ďalšom zamestnaní a prideľovaní práce, je takýto zamestnanec oprávnený požadovať náhradu mzdy za obdobie odo dňa, keď oznámil zamestnávateľovi, že trvá na ďalšom zamestnaní, až do času, keď mu zamestnávateľ umožní pokračovať v práci. Zákonník práce pozná jedinú výnimku z tohto zákonného pravidla, a to situáciu, keď pracovný pomer netrvá, ale končí a povinnosť zamestnávateľa prideľovať prácu zamestnancovi alebo mu platiť náhradu mzdy je predčasne ukončená právoplatným rozhodnutím súdu z dôvodu, že nie je možné od zamestnávateľa spravodlivo požadovať, aby zamestnanca naďalej zamestnával. Uplatnenie tejto výnimky prichádza do úvahy len na základe právoplatného rozhodnutia

súdu. Náhrada mzdy je rovnako ako mzda splatná pozadu za mesačné obdobie (pokiaľ nie je dohodnuté inak), a to v najbližšom výplatnom termíne po uplynutí obdobia, za ktoré sa poskytuje. Pokiaľ ide o výšku náhrady mzdy, vychádza sa z výšky priemerného zárobku zamestnanca. Výšku nároku na náhradu mzdy môže zamestnávateľ minimalizovať dvoma spôsobmi, a to buď čím skôr, ako sa dozvie o tom, že pracovný pomer bol skončený neplatne, umožní zamestnancovi pracovať, na ten účel má zamestnávateľ povinnosť oznámiť zamestnancovi, že jeho požiadavke vyhovel a vyzvať ho k tomu, aby nastúpil do práce, alebo môže v konaní o nároku na náhradu mzdy požadovať primerané zníženie, resp. nepriznanie náhrady mzdy za čas presahujúci 12 mesiacov. Tento nárok musí zamestnávateľ uplatniť iba v rámci konania, v ktorom zamestnanec uplatňuje nárok na náhradu mzdy v dôsledku neplatného skončenia pracovného pomeru. Zamestnanec má zákonný nárok na náhradu mzdy počítanú z jeho priemerného mesačného zárobku minimálne za obdobie 12 mesiacov a maximálne za obdobie 36 mesiacov. Súd nie je viazaný rozsahom, v ktorom zamestnávateľ požaduje zníženie náhrady mzdy, ide o voľnú úvahu súdu. V praxi zamestnávateľa spravidla poukazujú na skutočnosť, že zamestnanec v tomto období pracoval u iného zamestnávateľa, kde dosahoval vyšší alebo porovnateľný zárobok.

17. Tunajší súd v tomto spore čiastočným rozsudkom rozhodol o uplatnenom nároku na určenie neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru žalobcu zo strany žalovaného zo dňa 14.08.2019 tak, že žalobe v tejto časti bolo vyhovené. Zároveň súd zamietol žiadosť žalovaného o rozhodnutie, že nemožno od žalovaného spravodlivo požadovať, aby žalobcu naďalej zamestnával. Krajský súd v Žiline svojím rozsudkom tento čiastočný rozsudok tunajšieho súdu potvrdil.

18. Predmetom sporu teda zostal uplatnený nárok žalobcu na náhradu mzdy titulom neplatného skončenia pracovného pomeru žalobcu. V nadväznosti na čiastočné späťvzatie žaloby podaním zo dňa 06.07.2021 výška uplatneného nároku žalobcu na náhradu mzdy titulom neplatného skončenia pracovného pomeru predstavovala 45.339,12 eur brutto za obdobie od 16.08.2019 v rozsahu 36 mesiacov.

19. V tomto prípade súd vyslovil neplatnosť okamžitého skončenia pracovného pomeru daného žalovaným žalobcovi dňa 14.08.2019 právoplatným rozsudkom a zároveň bolo preukázané a aj nesporné medzi stranami, že žalobca oznámil žalovanému, že trvá na tom, aby ho žalovaný naďalej zamestnával listom zo dňa 16.08.2019, jeho pracovný pomer sa neskončil, trvá - návrh žalovaného, aby súd rozhodol, že nemožno od neho spravodlivo požadovať, aby žalobcu naďalej zamestnával, súd zamietol. V konaní nebolo sporné, že žalovaný žalobcu na nástup do práce doposiaľ nevyzval, ani mu neumožnil pracovať. Vzhľadom na uvedené súd má za to, že sú splnené podmienky v zmysle citovaného zákonného ustanovenia pre priznanie náhrady mzdy žalobcovi. Čo sa týka vyčíslenia uplatneného nároku na náhradu mzdy (zmenená suma 45.339,12 eur po vykonaní úkonu čiastočného späťvzatie žaloby podaním zo dňa 06.07.2021, s ktorým žalovaný vyjadril svoj súhlas), toto je obsiahnuté v podaní žalobcu zo dňa 06.07.2021 čl. 276. Údaj o priemernom zárobku na pracovnoprávne účely v sume 1.259,42 eur brutto eur vo vyčíslení žalobcu vychádza z potvrdenia žalovaného zo dňa 21.06.2021 čl. 267 a bol medzi stranami sporu deklarovaný ako nesporný na pojednávaní konanom dňa 06.07.2021 ako vyplýva zo zápisnice z tohto pojednávania - strana 3 zápisnice odsek tretí. Vyčíslenie náhrady mzdy žalobcom bolo dané za obdobie od 16.08.2019 t.j. počnúc dňom oznámenia o trvaní na ďalšom zamestnávaní žalobcu, čo tiež nebolo medzi stranami sporné. Pokiaľ však bola náhrada mzdy uplatňovaná od 16.08.2019 v trvaní 36 mesiacov v celkovej výške 45.339,12 eur, t.j. 1.259,42 eur brutto x 36 mesiacov, žalovaný namietal, že nie je dôvodné priznanie náhrady mzdy za mesiace, ktorá nie je splatnou ku dňu vyhlásenia rozsudku s tým, že výplatný termín u zamestnávateľa je 16. deň v nasledujúcom kalendárnom mesiaci, keď skutočnosť výplatného termínu nebola medzi stranami sporná.

20. Uvedená námietka žalovaného je podľa názoru súdu dôvodná, keďže náhrada mzdy je rovnako ako mzda splatná pozadu za mesačné obdobie, a to v najbližšom výplatnom termíne po uplynutí obdobia, za ktoré sa poskytuje. Náhradu mzdy v zmysle § 79 ods. 1 Zákonníka práce nemožno priznať ako opakujúcu sa dávku do budúcnosti (R57/1968).

21. Ďalej v zmysle ustálenej judikatúry (R 33/1977) nárok na náhradu mzdy v zmysle § 79 ods. 1 Zákonníka práce patrí zamestnancovi pri splnení zákonných predpokladov do právoplatného rozhodnutia súdu, ktorým rozhodol o tom, že skončenie pracovného pomeru je neplatné. V zmysle judikátu R 51/1975 ak zamestnávateľ neumožní zamestnancovi pokračovať v práci ani po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa zistilo, že rozviazanie pracovného pomeru bolo neplatné, vznikajú pracovníkovi

za dobu od právoplatnosti rozhodnutia nároky na náhradu mzdy v zmysle ustanovenia § 142 ZP). Vzhľadom na uvedené súd ustálil, že pokiaľ rozsudok súdu, ktorým bolo rozhodnuté o neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru žalobcu nadobudol právoplatnosť dňom 31.05.2021, v konaní o uplatnenom nároku žalobcu na zaplatenie náhrady mzdy v dôsledku neplatného skončenia pracovného pomeru možno priznať žalobcovi len náhradu mzdy, ktorá je splatná najneskôr ku dňu 31.05.2021.

22. Preto súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku, teda priznal žalobcovi nárok na náhradu mzdy vo výške 25.848,10 eur, ktorá suma pozostáva z nasledovných položiek:

rok 2019:

august - pomerná časť za obdobie od 16.08.2019 do 31.08.2019 vo výške 659,70 eur (z 21 pracovných dní za august 2019 pripadá 11 pracovných dní do uvedeného obdobia) splatné do 16.09.2019

september vo výške 1.259,42 eur splatné do 16.10.2019

október vo výške 1.259,42 eur splatné do 16.11.2019

november vo výške 1.259,42 eur splatné do 16.12.2019

december vo výške 1.259,42 eur splatné do 16.01.2020

spolu 5.697,38 eur

rok 2020:

január vo výške 1.259,42 eur splatné do 16.02.2020

február vo výške 1.259,42 eur splatné do 16.03.2020

marec vo výške 1.259,42 eur splatné do 16.04.2020

apríl vo výške 1.259,42 eur splatné do 16.05.2020

máj vo výške 1.259,42 eur splatné do 16.06.2020

jún vo výške 1.259,42 eur splatné do 16.07.2020

júl vo výške 1.259,42 eur splatné do 16.08.2020

august vo výške 1.259,42 eur splatné do 16.09.2020

september vo výške 1.259,42 eur splatné do 16.10.2020

október vo výške 1.259,42 eur splatné do 16.11.2020

november vo výške 1.259,42 eur splatné do 16.12.2020

december vo výške 1.259,42 eur splatné do 16.01.2021

spolu 15.113,04 eur

rok 2021:

január vo výške 1.259,42 eur splatné do 16.02.2021

február vo výške 1.259,42 eur splatné do 16.03.2021

marec vo výške 1.259,42 eur splatné do 16.04.2021

apríl vo výške 1.259,42 eur splatné do 16.05.2021, t.j. náhrada mzdy splatná do dňa právoplatnosti rozsudku o neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru, t.j. do 31.05.2021 (náhrady mzdy uplatňované žalobcom v spore splatné po dátume 31.05.2021 neboli žalobcovi priznané)

spolu 5.037,68 eur

23. Pokiaľ bola daná zo strany žalovaného žiadosť o zníženie náhrady mzdy žalobcu len na obdobie od 16.08.2019 do 04.01.2021, t.j. ku dňu nadobudnutia živnostenského oprávnenia žalobcu, t.j. začiatku výkonu podnikateľskej činnosti, súd tejto žiadosti vyhovieť nemohol, nakoľko len samotný poukaz na získanie živnostenského oprávnenia žalobcom počnúc dňom 04.01.2021, čo žalovaný aj preukázal internetovým výpisom zo živnostenského registra na žalobcu čl. 273, nevedie automaticky k záveru, že žalobca živnosť vykonáva a že dosahuje príjem zo živnosti. Je pravdou, že skúmanie skutočností dosahovania príjmu v predmetnom období je relevantné v súvislosti s posúdením sociálnej funkcie náhrady mzdy, ktorá vyžaduje skúmanie a posúdenie celkovej sociálnej situácie zamestnanca, s ktorým bol neplatne skončený pracovný pomer a je teda potrebné zistiť aj to, či žalobca dosahoval príjem zo živnosti a ak áno - v akej výške. Dôkazné bremeno k tejto skutočnosti je na strane žalovaného. Žalovaný navrhol súdu, aby vyžiadal správy od sociálnej poisťovne, resp. daňového úradu k dosahovaným príjmom žalobcu zo živnosti za obdobie od 04.01.2021 doposiaľ. Žalobca s uvedenou žiadosťou vyjadril nesúhlas.

24. V tejto súvislosti súd poukazuje, že uznesením vyhláseným na pojednávaní dňa 06.07.2021 zamietol návrh žalovaného na vykonanie dôkazov k žiadosti na primeranie zníženie náhrady mzdy za obdobie presahujúce 12 mesiacov, konkrétne od 04.01.2021, ktorý návrh žalovaný predniesol až ústne na pojednávaní dňa 06.07.2021 spolu s predložením výpisu zo živnostenského registra na žalobcu vyhotoveným dňa 06.07.2021. Súd poukazuje, že žalovaný nezdôvodnil, čo mu bránilo využiť tento prostriedok procesnej obrany skôr - z výpisu zo živnostenského registra predloženého žalovaným vyplýva, že žalobcovi vzniklo oprávnenie na prevádzkovanie živnosti dňa 04.01.2021. Súd zdôrazňuje, že živnostenský register je verejný register, údaje v ňom obsiahnuté sú verejne prístupné dňom zápisu, žalovaný mohol uplatniť tento prostriedok procesnej obrany skôr, kedykoľvek do predmetného pojednávania konaného dňa 06.07.2021. Súd podotýka, že žaloba v tomto spore bola doručená žalovanému dňa 10.02.2020, t.zn. od uvedeného dátumu mal žalovaný vedomosť, že predmetom sporu je aj náhrada mzdy titulom neplatného skončenia pracovného pomeru. Uvedené uplatnenie prostriedku procesnej obrany nie je včasné, nakoľko nepochybne tento prostriedok mohol byť uplatnený skôr ako na pojednávaní dňa 06.07.2021. Vzhľadom k tomu súd má za to, že zo strany žalovaného nejde o starostlivé konanie so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania, keďže v prípade vyhovenia návrhu žalovaného na vykonanie dôkazov by bolo nevyhnutné pojednávanie odročiť. V takom prípade následkom je, že súd na tento prostriedok procesnej obrany neprihliadne, čo v konkrétnom spore sa prejavilo vydaním uznesenia o zamietnutí návrhu na vykonanie, resp. zabezpečenie dôkazov - vyžiadanim správ od sociálnej poisťovne či daňového úradu (§153 CSP). Súd podotýka, že ide o individuálny pracovnoprávny spor, kde ustanovenia o sudcovskej koncentrácii konania sa nepoužijú u zamestnanca, žalovaný je však v postavení zamestnávateľa, na ktorého ustanovenia o sudcovskej koncentrácii konania platia bez výnimky. Súd poznamenáva, že ak neexistujú osobitné dôvody, v zásade platí, že predloženie skutkových tvrdení alebo dôkazných návrhov až na pojednávaní nie je včasné. Ustanovenie § 153 ods. 2 CSP zakotvuje sankciu za to, že strana sporu nespĺnila povinnosť v zmysle § 153 ods. 1 CSP. Oneskorené predloženie prostriedkov procesného útoku a prostriedkov procesnej obrany môže súd ospravedlniť len na základe objektívnych kritérií alebo subjektívnych kritérií v závislosti od konkrétnych okolností prípadu. V danom prípade však žalovaný súdu neuviedol žiaden dôvod pre účely ospravedlnenia oneskoreného predloženia tohto prostriedku procesnej obrany, preto nebol žiaden dôvod ospravedlniť tento postup žalovaného. Súd zdôrazňuje, že súd v prípade že by bezdôvodne tento postup žalovaného ospravedlnil a nový prostriedok procesnej obrany žalovaného zohľadnil, t.j. vykonal by navrhované dôkazy, znevýhodnil by tým stranu žalobcu, čo nie je prípustné vzhľadom k princípu rovnosti strán sporu, v tomto prípade osobitne s prihliadnutím ku skutočnosti, že ide o individuálny pracovnoprávny spor, t.j. spor s ochranou slabšej strany - zamestnanca. Navyiac žalobca s takýmto postupom vyjadril nesúhlas.

25. Zároveň súd dodáva, že tento dôkaz ani nie je objektívne spôsobilý predmetnú skutočnosť dosahovaného príjmu žalobcu preukázať, keďže povinnosť podať daňové priznanie k dani z príjmov fyzickej osoby je daná v lehote do troch kalendárnych mesiacov po uplynutí zdaňovacieho obdobia v súlade s ustanovením § 49 ods. 2 veta prvá zákona č. 595/2003 Z.z. o dani z príjmov. Ďalej súd uvádza, že povinné nemocenské poistenie a povinné dôchodkové poistenie samostatne zárobkovo činné osoby vzniká od 1. júla kalendárneho roka nasledujúceho po kalendárnom roku, za ktorý jej príjem presiahne zákonom stanovenú výšku v zmysle ustanovenia § 21 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení.

26. Zároveň súd v nadväznosti na úkon späťvzatia žaloby v časti uplatneného nároku na náhradu mzdy vo výške rozdielu súm 54.180,- eur a 45.339,12 eur vo výške 8.840,88 eur brutto realizovaný po začatí pojednávania, s ktorým vyjadril žalovaný svoj súhlas, konanie v uvedenej časti zastavil v rozhodnutí vo veci samej s poukazom na ustanovenie § 145 ods. 2 CSP v spojení s ustanovením § 146 ods. 1 CSP.

27. Napokon v zostávajúcej časti uplatneného nároku na náhradu mzdy brutto súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

28. O trovách konania súd rozhodol v súlade s ustanovením § 255 ods. 2 CSP tak, že priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 81,29 %, čo predstavuje percentuálne vyjadrenie procesného úspechu žalobcu vzhľadom na predmet sporu, ktorý predstavovali druhovo 2 časti - žaloba o určenie neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru a žaloba o náhradu mzdy. Žaloba o určenie neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru (vrátane súvisiaceho vzájomného návrhu žalovaného, aby súd rozhodol, že nie je spravodlivé od neho požadovať, aby

žalobcu ďalej zamestnával), kde žalobca bol úspešný nepochybne v rozsahu 100%, nakoľko žalobe o určenie neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru bolo vyhovené (žiadosť žalovaného o rozhodnutie súdu, že nie je spravodlivé od neho požadovať, aby žalobcu ďalej zamestnával bola zamietnutá). Pri žalobe o náhradu mzdy bol tiež úspešný žalobca, avšak nie v celom rozsahu, ale v rozsahu 57,01 %, nakoľko z uplatnenej sumy náhrady mzdy vo výške 45.339,12 eur, súd priznal žalobcovi sumu 25.848, 10 eur. Následne na základe uvedeného súd vyčíslil celkový procesný úspech žalobcu v percentuálnom vyjadrení 78,51 % ako pomer dosiahnutého procesného úspechu žalobcu v rozsahu 50 % (procesný úspech v časti konania o neplatnosť okamžitého skončenia pracovného pomeru :2) a 28,51% (procesný úspech v časti konania o náhradu mzdy 57,01% :2). Pokiaľ súd vychádzal z výšky uplatnenej náhrady mzdy 45.339,12 eur, t.j. po čiastočnom späťvzati žaloby, súd je toho názoru, že k späťvzatiu v tejto časti došlo v nadväznosti na predložené Potvrdenie žalovaného o priemernom mesačnom zárobku na pracovnoprávne účely podľa § 134 Zákonníka práce zo dňa 21.06.2021 na výzvu súdu na základe návrhu žalobcu, ktoré potvrdenie, resp. suma priemerného zárobku bola žalobcom akceptovaná. Pôvodne žalobca pri vyčíslení náhrady mzdy v sume 54.180 eur vychádzal z Potvrdenia o výške príjmu zo závislej činnosti a funkčných požitkov zo dňa 07.08.2019 - údaj o priemernom hrubom mesačnom príjme, avšak súd poznamenáva, že od začiatku sporu - podanie žalobcu zo dňa 13.12.2019 navrhoval žalobca, aby súd vyžiadal určenie priemerného mesačného zárobku na pracovnoprávne účely v zmysle § 134 Zákonníka práce od žalovaného (nakoľko on sám listinnými dôkazmi, na základe ktorých sa zisťuje priemerný zárobok pre pracovnoprávne účely v zmysle § 134 Zákonníka práce nedisponoval), čo súd v rámci dokazovania aj vykonal a následne došlo zo strany žalobcu k späťvzatiu žaloby v časti uplatneného nároku na náhradu mzdy. S prihliadnutím k uvedeným skutočnostiam a vzhľadom k špecifickému charakteru konania o náhradu mzdy v dôsledku neplatného skončenia pracovného pomeru súd má za to, že nie je dané procesné zavinenie žalobcu na zastavení konania v danej časti (§256 ods. 1 CSP).

29. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

30. Podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník

Poučenie:

Proti rozsudku súdu prvej inštancie možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Ružomberok písomne.

Podľa § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods.1,2 CSP) - a) ktorému súdu je určené, b) kto ho robí, c) ktorej veci sa týka, d) čo sa ním sleduje, e) podpis, a ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania - uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 ods.1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods.3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na uskutočnenie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.